

Publicerad 2010-06-18 19:26 av Lili Samuelsson
under kolahalvön ligger det några björnar begravda

i administrativt syfte har jag vänt mig mot dig. visat upp min allra heligaste sida, frånvänd solen som så går upp bakom mig i stillhet kan du se min kontur i motljus om du vill. när du vaknar ur din slummer du brukar ta om dagarna. jag har vågat fråga om du har enkäter jag kan fylla i om levnad. lydnad, kvinnlighet och mina sexualvanor är friskare nuförtiden än innan jag träffade dig. trots detta tvekar jag inför ditt kön, byter fot och står plötsligt på vänster ben något hårdare än det högra. halvan i mig lystrar till förunderliga sånger om rysk stormaktstid då björnar sköts för att hålla huvuden varma i kallaste nord. kanske finner du mig intresserad av påskliljors uppväxter ur vårmylla den tid som jag spenderar där. hos dig. att kunna se nyttan av min egen uppenbarelse överlämnar jag med varmaste händer till dig, att bokföra i dina arkiv. ännu har jag inte vågat tro på att jag kan vända mig om. mot solen. och känna hur du skönjer min ryggtavla. där tar du upp oljepastellkritorna och målar en karta över kolahalvön, ner över korsryggen och vidare mot väster ligger havet som en skuldra att luta sig mot. vårt skepp startar där sin färd. ut mot skagerack och det börjar blåsa styv kuling när vi reser över nordsjön för att finna oss själva i en broschyr om paradiset på ett kommunalt kontor en vanlig dag i livet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lili Samuelsson med Poeter.se id #27337 innehar upphovsrätten